איור: אייה טל

אל תטבעו בעבודות תובעניות

מחקר חדש קובע כי החיסרון בעבודה מאומצת הוא לא רק פגיעה בזמן הפנאי ובחיי המשפחה, אלא גם ירידה משמעותית בתפוקת העובדים עד כדי הפיכתם לנטל על מקום העבודה

ליסה בלקין

The New York Times

תמיד אהבתי את המלה zeitgeist (רוח הזמן). אני זוכרת ששמעתי אותה בראשונה כשהייתי באוניברסיטה, ותהיתי מדוע לא שמעתיה לפני כן. תייקתי אותה בויכרוני כעוד אחת מהמלים הדרות המושלמות שאין להן מקבילה בשפה האנגלית.

לשפה יש יכולת הסתגלות לצרכים משתנים ומושגים חדשים צצים כל הזמן כדי לתאר את סביבת מקום העבודה המתפתחת במהירות. רצתה יד המקרה ושני מחקרים שהתפרסמו בשבוע שעבר, משתי ענקיות בשדה מחקר תחומי העבודה והמחיה, טבעו מטבעות לשון שיהפכו לחלק מלקסיקון השפה.

המסר של שני המחקרים הוא שאנו מבלים יותר מדי זמן בעבודה. החיסרון בשעות עבודה רבות אינו רק נחלת העובדים (ובעיקר ההורים שבינם), אלא גם של העסקים עצמם. לעובדה ששני המחקרים, שנערכו באופן עצמאי, הגיעו לאותה מסקנה יש משמעות לגבי רוח הזמן הנושבת כעת במקום העבודה ובחיים בכלל.

את הביטוי עבודות תובעניות (Extreme jobs) קבע כוח המשימה הירן בריין דריין של המרכז למדיניות עבודה־מחיה. לפי הגדרת הצוות, אדם מחזיק בעבודה תובענית אם הוא עובד 60 שעות או יותר בשבוע ועונה על מאפיינים כמו: עבודה בקצב מהיר תחת מועד סופי חמור, אחריות לרווח והפסד, נסיעות רבות במסגרת התפקיד, כמות עבודה לא צפויה ונוכחות באירועים הקשורים לתפקיד מחוץ לשעות העבודה.

בהתבסס על שני המחקרים ועשרות ראיונות וקבוצות מיקוד, העריך הצוות כי כ-20% ממרוויחי המשכורות הגבוהות בארה"ב (המוגדרים כאלה שנמצאים בששה האחוזים העליונים של דרגות השכר) עונים להגדרה של עובדים בעבודות תובעניות. משתמע מכך ש-20% מאלו שמגיעים לפסגה, עובדים קשה יותר מכפי יכול בן אנוש לשאת לאורך זמן.

שבוע עבודה של 60 שעות הכולל שעתיים נסיעה לעבודה ובחזרה, פירושו קימה ב-7 בבוקר וחזרה הביתה ב-9 בערב. יותר ממחצית העובדים בעבודות תובעניות רושמים שעות עבודה ארוכות יותר. "זהו החלום האמריקאי על סטרואידים", אמרה סיליביה אן היולט, ראש צוות המחקר. היולט היא מחברת הספר "Creating a Life", שבו היא טוענת כי הגשים המצליחות ביותר בעסקים הן בעלות הסבירות הנמוכה ביותר ללדת ילדים.

היולט מציינת כי המחזיקים במשרות תובעניות אוהבים את עבודתם. "הם אוהבים את הדיגוש, האתגר, חבילות הבונוסים השמנות ואת עמיתיהם המבריקים לעבודה".

החיסרון בעבודות התובעניות הוא ההשפעה שיש להן על החיים האישיים מחוץ לשעות העבודה. 69% טוענים כי העבודה התובענית מחבלת בבריאותם, 46% אומרים העבודה מפריעה לקיום מערכות יחסים טובות עם בני הזוג - 58% מודים כי העבודה מפריעה ליצירת מערכת יחסים חזקה עם ילדיהם.

ומה על הילדים?

הילדים הם הדאגה העיקרית במחקר של היולט וקטליסט, חברת ייעוץ ומחקר שמטרתה להרחיב את האפשרויות שיש לנשים במקום העבודה. קטליסט פועל בשיתוף עם הקהילה, משפחות ותוכנית עבודה באוניברסיטת ברנדייס כדי לברוק את השפעת הלחץ שחווים הורים עובדים במשרד, שאותו קטליסט מכנה "דאגה הורית לגבי הזמן שלאחר בית הספר" (Pcast). זהו מונח מסר רבל אך משמעותי מכיוון ששתי חברות המחקר קבעו כי Pcast מהווה בעיה, לא רק להורים, אלא גם למקום העבודה. הריצות בין מקום העבודה לבית כדי לשמור על הילד כשאין בייביסיטר, השעות הרבות שמבלה הורה בעבודה בראגה לילדו השוכב חולה בבית - כל אלו משפיעים על כ-50 מיליון מעסיקים, נטען במחקר קטליסט.

צוות המחקר הירן בריין דריין המשיך ובדק מהן ראגותיו של הורה העובד בעבודה תובענית: 40% מהנשים ו-35% מהגברים חששו מצפייה ממושכת בטלוויזיה של ילדיהם; 38% מהנשים ו-18% מהגברים ציינו בעיות משמעת כתוצאה מחוסר תשומת לב ההורים; 34% מהנשים ו-12% מהגברים ציינו אכילת מוגזמת של מזון מהיר.

לדעת שתי הקבוצות, הפתרון הוא מונח שטבעה קטליסט: "מקום העבודה הגמיש". על מקום העבודה לאמץ מדיניות של גמישות כגון סבסוד טיפול בילדים אחרי שעות הלימודים ואפשרות לתקשור מרחוק (עבודה מהבית) באמצעות שימוש במחשב המחובר למשרד.

האלטרנטיווה, מזהיר צוות המחקר, היא שהשכירים הלחוצים יהפכו לנטל בעתיד. "התרבות, המהללת את אתוס העבודה התובענית של היום, עלולה להתעייף מהר", כתבה היולט.

עבודה פוגענית שיעור העובדים המדווחים על פגיעות

מקור: הירן בריין דריין

מקום לדאגה ממה מודאגים העובדים המותשים?

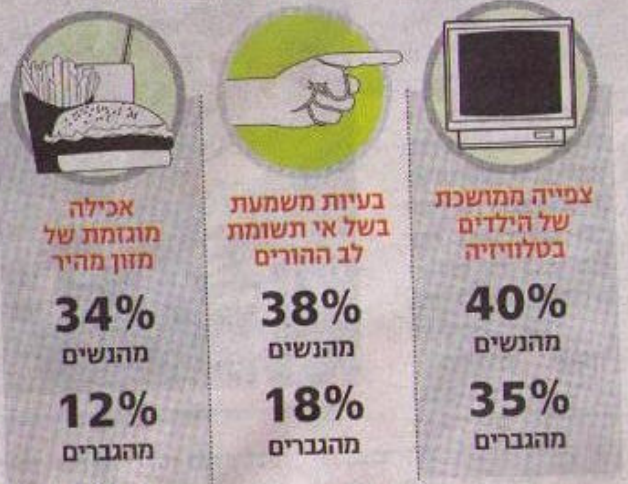

מקור: הירן בריין דריין